

faglighed for ligestillingsordførerne i Folketinget kan samles, og hvor de gennem deres arbejde kan øge bevidstheden om, at ligestilling endnu ikke er en realitet i Danmark.

En gennemgang af lov- og beslutningsforslag i folketingsåret 2007-08 (2. samling) og i indeværende folketingsår viser, at der var følgende ligestillingsrelaterede forslag:

Folketingsåret 2008-09 (indeværende folketingsår)

L 1 – om ændring af tronfølgeoven. (Ligestilling mellem kønnene i arvefølgen).

L 91 – om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger (vedr. bl.a. regler om forskelsbehandling på baggrund af køn i forbindelse med forsikringer m.v.)

L 93 – om ændring af ligestillingsloven, kønssammensætning i offentlige udvalg m.v.

Folketingsåret 2007-08, 2. samling

L 41 – om nedsættelse af et ligebehandlingsnævn.

B 49 – om ligestilling mellem kvinder og mænd ved ansættelse som præster i folkekirken.

L 102 – om ændring af lov om finansiel virksomhed og gennemførelse af direktiv om ligebehandling m.v.

B 128 – om flere kvinder på topposter.

L 150 – om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder.

Disse forslag har været henvist til behandling i diverse udvalg i Folketinget. Ovenstående lov- og beslutningsforslag inkluderer oplagte ligestillingsforslag, men også forslag som B 123 om at beskytte kvinder mod seksuelle overgreb m.v., som var henvist til behandling i Folketingets Retsudvalg i folketingsåret 2007-08 (2. samling), indeholder ligestillingsaspekter.

Kaster man et blik på de stillede spørgsmål i f.eks. Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, er det klart, at der her stilles en del ligestillingsrelaterede spørgsmål. Der kan henvises til udvalgets spørgsmål nr. 46, 48, 49, 52, 196 og 199 i folketingsåret 2007-08 (2. samling). Som et andet eksempel på det øgede fokus på ligestillingsaspektet i udvalgsarbejdet kan det nævnes, at det i Arbejdsmarkedsudvalget er praksis, at beskæftigelsesministeren sender udvalget et notat om de ligestillingsmæssige virkninger af fremsatte lovforslag.

Endvidere kan nævnes en række tiltag inden for satspuljemidlerne på ligestillingsområdet, som ikke får en samlet behandling og opfølgning. Det gælder også ligestillingsrelaterede spørgsmål stillet som § 20-spørgsmål.

Det ville ligeledes være naturligt med en løbende opfølgning og drøftelse i udvalgsregi af den årlige redegørelse og den perspektiv- og handlingsplan for det kommende ligestillingsarbejde, som ligestillingsministeren hvert år inden den 1. marts afgiver til Folketinget. Det finder heller ikke sted i dag.

Endelig kan det anføres, at den meget omfattende kommunalreform heller ikke blev ligestillingsbehandlet af Folketinget. Resultatet af reformen er, at andelen af kvinder på lederposter er reduceret markant. Tal for ligestillingen i tre af Danmarks store kommuner, København, Århus og Odense, hvor langt de fleste topchefer er mænd, vidner ligeledes om behov for et stående ligestillingsudvalg. Af ligestillingsloven fremgår, at offentlige myndigheder inden for deres område skal arbejde for ligestilling og indarbejde ligestilling i al planlægning og forvaltning, men virkeligheden ser – til trods for loven – anderledes ud (jf. også de ligestillingsvurderinger, som kommunerne i fremtiden skal aflevere til Ligestillingsafdelingen).

Det er muligt, at et ligestillingsudvalg ikke havde ændret disse fakta, men det kunne i hvert fald have sikret større opmærksomhed på risikoen for, at det ville gå sådan, og dermed øge bevidstheden for en indsats ude i kommunerne. Under alle omstændigheder vil det være ønskeligt, hvis der skal ske en reel ligestillingsvurdering af de kommunale redegørelser, som kommunerne i fremtiden skal aflevere til ligestillingsministeren, at der er et udvalg i Folketinget med den nødvendige ekspertise, som kan behandle redegørelserne. Vedrørende ligestillingsvurdering af lovforslag fremgår det af ligestillingsministerens notat af 20. juni 2005 (revideret den 8. oktober 2005), at alle relevante lovforslag skal vurderes for ligestillingsmæssige konsekvenser.

Afsluttende kan det nævnes, at en meget stor del af den lovgivning, som finder sted på ligestillingsområdet, er implementeringer af EF-direktiver, aktioner m.v., som behandles i Europaudvalget, men uden forudgående behandling i et fagudvalg, da et sådant ikke eksisterer, om end det skal nævnes, at forslagene formelt passerer Det Politisk-Økonomiske Udvalg i Folketinget.

Det er ikke givet, at alle forslag m.v. skal behandles i et ligestillingsudvalg som hovedudvalg, men for nogle forslags vedkommende vil det være naturligt. For de resterendes vedkommende vil det øge det faglige indhold, hvis der kan indhentes udtalelser, stilles spørgsmål, udformes ændringsforslag og indhentes kommentarer fra et ligestillingsudvalg m.v. De ovennævnte ligestillingsvurderinger af relevante lovforslag bør dog tilgås et kommende ligestillingsudvalg.